

තථාගත දේශනාවට අනුව ම අනත්ථ විග්‍රහය - තෙවන කොටස

අනත්ථ විග්‍රහය දෙවන කොටස හා සම්බන්ධයි

{00:00} **සක්ඛාය දිට්ඨි නිරෝධය සමගම දුරු වෙන සියළු සැකයෝ :** දැන් අපි දකිනවා, සක්ඛාය ත් දකිනවා, සක්ඛාය සමුදයත් දකිනවා, සක්ඛාය නිරෝධයත් දකිනවා, සක්ඛාය නිරෝධ මාර්ගයත් දකිනවා. එතකොට, ඔය සක්ඛාය පිළිබඳව අර කියන්නා වූ, මුලා වූ අර බමුණන් ගේ දූෂ්ඨීය දුගත්තොත් ඒක **"සක්ඛාය දිට්ඨිය"** බවත් දන්නවා. ඒ දූෂ්ඨීය දැන් අපිට එන්න හේතුවක් නෑ, සක්ඛාය ට **"මම"** කිවුවේ නාම මාත්‍රයක් බව දන්නවා, නැත්නම් **"මම" කියන හැඟීමෙන් ගත්තේ නාම මාත්‍රයක්** බව දන්නවා, ඒ නාම මාත්‍රය ඒ ගොඩට කියන නමක් මිසක්, එයින් එහා දෙයක් නෑ කිවුවා නම් ඔය දූෂ්ඨීය බිඳිලා! එදා, සක්ඛාය දිට්ඨීය නැත්නම්, දැන් ඉතින් **"මමෙක්"** අතීතයේ කොයින්ද - දැනුත් නැතුව! මතු අනාගතයේ කොයින්ද? දැනුත් නැතුව! කොහෙන් වත් එන **"මමෙක්"** කොහෙද, මමෙක් ඉන්න එපැයි ඉන්න! ගුරු ප්‍රශ්න ටික සියල්ල ම විසඳිලා ඉවරයි, **ඔය පොඩ්ඩ දැනගත්තහාම සැක ඉවරයි!** එහෙනම් විවිකිවිඡාව ඔක්කෝම නැති වෙන්නේ ඔතනින්. දැන් මේ දහම් කියා දුන්න බුදු පියාණන් වහන්සේ ගැන මොකද්ද තියෙන සැකය? බුදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රශ්නය විසඳුවා, දූෂ්ඨීය බිඳ හැරියා, දූෂ්ඨීය බිඳ හැරලා ඇත්ත කියාදුන්නා! ඒ ඇත්ත ඇති ආකාරයෙන් තේරුම් ගත්ත යම් බුද්ධ ශ්‍රාවකයෙක් ඇත්නම්, එයාට **"බුද්ධේ කංඛති" කොහෙද** තියෙන්නේ? ඒ දේශනා කළ ධර්මය හරි කියලා දැක්කාට පස්සේ **"ධම්මේ කංඛති" කොහෙද** තියෙන්නේ? ඒ මඟ අනුගමනය කරන්නා වූ සංඝ රත්නය ඒකාන්තයෙන් සත්‍යයට අනුව යන අය, සත්‍යය මඟ යන අය කියලා දැනගත්තහම එහෙනම් එතන කොයින්ද **"සංඝේ කංඛති" තියෙන්නේ?** ඒක බලා ගැනීමට මෙන්න මේ මාර්ගය අනුගමනය කරලා මේ විදිහට මේ තෘෂ්ණාව දුරු කරගන්න, එතකොට ඔය **"සක්ඛායෙන්"** මිදෙන්න පුලුවන් කියලා පෙන්වලා දුන්න මාර්ගයක් තියෙනවා නම් ශික්ෂණය වෙන, ඒ සික්ෂාව ගැන සැකයක් කොහෙද තියෙන්නේ? **"සික්ඛාය කංඛති" ත් ඉවරයි!** පූර්වාන්තයේ **"මමෙක්"** හිටියා ද කියන ප්‍රශ්නය ඉවරයි, **"මමෙක්"** කොහෙද දැනුත් නැතුව පෙර? නාම මාත්‍රයක් නම් පෙරත් තිබුණා, නැත්තේ නෑ - නාම මාත්‍රයක් ඒක. ඒ මිසක් ඔය කියන ජාතියේ දූෂ්ඨීයකින් බැඳෙන්නේ නැතුව, පූර්වයේ හිටියෙන් නාම මාත්‍රයක්, ඒ පංචස්කන්ධය තිබුණා. පංචස්කන්ධය හේතු ඵලයක්. ඒ ඵලය හේතුවෙන් - එද නැඟු හේතුව නිසා මෙතන ඵලයක් හටගත්තා, මෙතන පංචස්කන්ධය ඒකෙන් විද්‍යුමාන වුනා. මෙතන

හේතුව හැදෑවොත් මතු ඵලයක් හටගන්නවා, එතකොට එතන ඒ පංචස්කන්ධයක් විද්‍යුමාන වෙනවා, ඒවාට ඒ ඒ තැනට "මම" කියලා සංඥාවක් තියා ගන්නවා මිසක්, එන එන "මමෙක්" වත්, යන "මමෙක්" වත් ඉන්න "මමෙක්" වත් ඔතන නෑ කියලා දැනගත්තහාම එහෙනම් **"පුබ්බේ කක්ඛති"** ත් නෑ, **"අපරංතේ කංඛති"** ත් නෑ, **"පුබ්බාපරංතේ කංඛති"** ත් නෑ! මෙසේ දැනගන්නා වූ යමිකිසි හේතු-ප්‍රත්‍ය ක්‍රමයක් ඇත්ද, **"ඉධස්පච්චයාතා පච්චිජ සමුප්පාදය"** මේකයි කියලා දැනගත්තහාම, මේ මේ හේතුවට අනුව මේ මේ ඵලය හටගන්නවා කියලා දැනගත්තහාම, එහි සැකයකුත් නෑ - **ඒ කංඛති** ත් ඉවරයි! එහෙනම්, බුද්ධාදී අට තැන සැකය නෑ, ඔය ටික දැක්ක කෙනාට. දැන් සක්ඛාය දිට්ඨිය කෝ, විචිකිච්ඡාව කෝ?

{02:33} **සක්ඛාය දිට්ඨිය, විචිකිච්ඡාව දුරු වුනා නම්, ඒ අරි අටඟි මඟට පත් වීමයි :** දැන් බුදුරජාණන් වහන්සේ අහනවා, "මේ ධර්මය ඔබලාට මම කියා දුන්නේ න්‍යාය ධර්මයක්. ඥාණ ගෝචර ධර්මයක්. එතකොට මේ කියාදුන්න ධර්මය ස්වාක්ඛාතයි, සංදිට්ඨිකයි, අකාලිකයි, ඒහිඵස්සිකයි, ඕපනයිකයි, ඥාණවත්තයිත් විසින් ප්‍රත්‍යක්ෂ කරලා දැනගන්න තියෙන දහමක්. දැන් ඕගොල්ලා මේක තේරුම් ගත්තාට පස්සේ තවත් මේක පිළිගන්නේ මම කියන හින්දද? මා කෙරෙහි විශ්වාසය තියලා ද?" "නෑ ස්වාමීනි, **ඒක ඇත්ත බව දැන් වැටහිවිවි හිංදු**" "දැන් මෙයි එහාට මම වත් ශාස්තෘ කරගන්නේ නැතුව, ඔය ධර්මය පිළිගන්න ඔබලා අන්‍ය ශාස්තෘ වරයෙක් පස්සෙත් යන්න හේතු තියෙනවාද?" "ස්වාමීන් වහන්ස, ඔබවහන්සේ ගේ පස්සේ වත් එන්න ඕනේකමක් නෑ මේ ධර්මය වැටහිවිව අපිට! එහෙනම් අන්‍ය ශාස්තෘ වරු පස්සේ මොකට යන්නද?" මෙන්න, **"අන්‍ය ශාස්තෘ සරණ" සදහටම ඉවරයි**, ඔය ටික වටහාගත්ත කෙනාට! එහෙනම්, මොකද්ද කරන්න තියෙන්නේ? කටු මැහි වල බුදියෙන්න ඕනෙත් නෑ, උඩ බලාගෙන ඉන්න ඕනෙත් නෑ, බිම බලාගෙන ඉන්න ඕනෙත් නෑ, බත් නොකා ඉන්න ඕනෙත් නෑ, ඉතින් හංකඩ කන්න ඕනෙත් නෑ, මොන එකක් වත් ඕනේ නෑ, මොකද්ද කරන්න ඕනේ? මෙන්න මේ **හේතු-ඵල ධර්මයට අනුකූලව, මෙන්න මේකයි "සක්ඛාය", මෙන්න මේකයි "සක්ඛාය සමුදය", මෙන්න මේකයි "සක්ඛාය නිරෝධය", මෙන්න මේකයි "සක්ඛාය නිරෝධ කරන මාර්ගය"** කියන වතුරාර්ය සත්‍යය තේරුම් ගත්තා නම්, **"සිවුසස් දහම්"** අවබෝධ කරගන්නා නම් දුකෙන් මිදෙනවා කියලා දකිනවා. ප්‍රඥාව මුල් කරගෙන අනිච්ච වශයෙන්, අනිච්ච දේ අනිච්ච හැටියට, දුක්ඛ දේ දුක්ඛ හැටියට, අනත්ඵ දේ අනත්ඵ හැටියට මෙනෙහි කරලා, මෙන්න

මේ ක්‍රමයට ගිහාම ලෝකයේ සැපයී කියන යමක් ඇත්ද, ඒක දුක් ගොඩක් මිසක් සැපක් නෙමෙයි කියලා ප්‍රඥවෙන් දකිනකොට, අන්න "දුක්බ ආර්යය සත්‍යය" දකිනවා. මෙන්න මේ කියන්නා වූ "ආස්වාදය" නැමැති දුක් කන්ද මොකද්ද වෙන්නේ? එතකොට හටගන්නේ මොකක් නිසාද - දුක්බ සමුදය වෙන්නේ? මේකට ඡන්ද රාගයෙන් බැඳෙන නිසායි කියලා දන්නවා. අන්න ඒ ඡන්ද රාගය නිරෝධ කරපුහාම ඒක නිරෝධ වෙනවා කියලා දන්නවා. දැනගෙන, ඡන්ද රාගය නිරෝධ කරන්න මොකද කරන්න ඕනේ? මේකේ ආදීනව බලනවා, මේ පංචස්කන්ධයේ ආදීනව බලනවා, වෙන්වීමේ ආනිසංස බලනවා. ප්‍රඥවෙන් මෙන්න මේ ටික කරනකොට **"සම්මා දිට්ඨිය"** පහල වෙනවා! **සම්මා දිට්ඨිය පහල වුනා කියන්නේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයම පහල වුනා!** සම්මා දිට්ඨිය පහල වෙනකොට ඉතුරු ටික ඔක්කෝම පහල වෙනවා.

{04:44} **හැම විටම අපි ඉන්නේ පෙලීමෙන් :** එහෙනම්, මෙන්න මේක දැකගන්න ඕනේ, **"අනත්ථානුපස්සනාව"** කියන්නේ මෙන්න මෙතෙන්නටයි! දැන් "අත්ථ" දකිනවා, "අනත්ථ" ත් දකිනවා. එහෙනම්, "අනත්ථ" දකිනකොට මොකද කරන්නේ? **"අනත්ථං අසාරකට්ඨේනාති!"** දැන් අනත්ථ දැක්කහාම අපි එකක් දකිනවා. "එහෙනම් මෙතන කවදුවත් නිව්ව දෙයක් නෑ, අනිව්ව මිසක්!" එහෙනම්, පෙලෙන ඒවා මිසක් වෙන එකක් නෑ! මොකක් නිසාද පෙලෙන්නේ? මේක මොහොතක් ගානේ වෙනස් වෙනවා. වෙනස් වෙන හින්දා පෙලෙනවා නෙමෙයි, පෙලෙනකොට වෙනස්වීමයි - දෙකම එකයි, එකට යන්නේ. **අන්‍යතාවයට පත් වෙනවා.** අපි යම්-යම් ඉරියවුවකින් ඉන්නවා නම්, ඒ ඉරියවුවත් අන්‍යතාවයට පත් වෙනවා. "හොඳයි - හොඳයි" කියලා තමයි අපි එක විදිහකට හැඩගැහෙන්නේ, හැම වෙලේම පහසු ක්‍රමයකට ඉන්න හදනවා, පහසුවක් ලබන්න හදනවා, දුකක් ලබන්න කවුරුවත් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නෑ. සැනසුමක් බලාපොරොත්තුවෙන් විවිධාකාර කටයුතු කරනවා. සතර ඉරියවු පවත්වන්නෙන් සැනසුමක් බලාගෙන, ආහාර ගන්නෙන් සැනසුමක් බලාගෙන, පිපාසය ආපුහාම වතුර බොනවා - සැනසුමක් බලාගෙන. දුකයි දහයෙන් මිදෙන්න බලාගෙන. මේක තමයි හැම වෙලේම සත්ත්වය සැරිසරන්නේ ඕකට බලාගෙන - කරදරයක් එනවා නම් මිදෙන්න බලාගෙන. ඒ අසහනයෙන් මිදෙන්න බලාගෙන මොනවා හරි කරනවා. බඩගිණි වෙනකොට ආහාර හොයාගෙන යනවා - කනවා. පිපාසයට ජලය හොයාගෙන යනවා - බොනවා. දැන් මේ වගේ අපි **යමක් කරනවා හැම වෙලේම.** මෙන්න මේ ටික කරගෙන යනකොට මොකද වෙන්නේ? අන්න අපි දකිනවා එක දෙයක්, මෙන්න මේ ටික අපි හැම

වෙලේම කරගෙන යනකොට අපි එක දෙයක් කරගන්නවා - මොකද **"මේක පෙලෙන බව"** දැනගන්නවා.

{06:26} **විවිධ වර්ග අනුව තිලකුණ විවිධ තැන් වලින් දකින්න පුලුවන් :** පෙලෙන නිසා තමයි හැම වෙලේම ප්‍රතිකර්ම කරන්නේ. පෙලෙන - පෙලෙන එකට ප්‍රතිකර්ම කර-කරා මොකද්ද කරන්නේ? සැනසුමක් හොයාගෙන යනවා. එතකොට දකිනවා යම් කිසි සැනසෙන - ප්‍රිය මධුර ස්වභාවයක්, **මුලාව නිසා ප්‍රිය-මධුර ස්වභාවය පස්සේ හඹා යනවා.** හඹා යාමට නොයේක් ආකාරයෙන් හිතන, කියන, කරන වැඩ කටයුතු ගොඩාක් කරගෙන යනවා. කරන - කරන එකක් ගානේ මොකද්ද කරන්නේ? **"සංඛාර දුක්ඛයක්"** ගොඩනගනවා. ඒක ගොඩනගා-නගා මොකද කරන්නේ? හදගන්න හදගන්න යමක් ඇත්නම් ඕකෙන් අපි දකිනවා මෙහෙම දෙයක්, **"දුක්ඛ දුක්ඛය"** යමෙක් දකිනවා. ලෝකයේ **"කල්ලං - බල්ල විපකං"** කියලා කොටසක් තියෙනවා - පාපකර්ම සහ පාපකර්මයන්ට එන විපාක. ඒවා හැම අතින් ම සතර අපාගත වෙන ඒවායෙන්, අට මහා නරකය වැනි තැන් පටන් ගෙන. නිරයට සම්බන්ධ ව ඔය ටික ප්‍රධාන වශයෙන් තියෙන්නේ. යම්කිසි **ශ්‍රද්ධාවික පුද්ගලයෙක්** - හරි අකමැතියි කෙනෙකුට කරදරයක් - දුකක් එනවාට, සත්ත්වයින්ට හිංසා - පීඩා එනවාට. ඒ නිසා එයාට මේක හරි තද කම්පණයක් ඇති කරන දෙයක් - "දුක්ඛ දුක්ඛය" එයා අනිවිච්ච මෙනෙහි කරනකොට, "අනේ මේ ලෝකේ මෙහෙම දුකක් ගෙන දෙන දෙයක් නේ, මේකේ මොන සැප හෙවිල්ලක් ද?" මෙන්න මේ ආකාරයෙන් එපා වෙනවා. **වීර්යාධික පුද්ගලයා** මොකද කරන්නේ? උත්සාහය - වීර්යය කරනවා, ඒකේ ස්වභාවය දන්නවා. වැඩක් නැති එකක් පසුපස්සේ යන්න උත්සාහය - වීර්යය කරනවා, "මර උගුලක් පස්සේ යන්න නේ මෙව්වර කල් උත්සාහා කරලා තියෙන්නේ, වීර්යය කරලා තියෙන්නේ" කියලා මෙනෙහි වෙලා දකිනකොට, අන්න "දුක්ඛානුපස්සනාවෙන්" ලෝකෙට ඇලුම් කරන වීර්යය අත්හරිනවා. ඒක මුල් කරගෙන පෙලෙන එකක් දකිනවා, අසාර ත් දකිනවා. දැකලා එහෙම අත්හරිනවා. "අනත්ථානුපස්සනාවට" යන කෙනා ඔය කියන්නා වූ **"සුක්ඛං - සුක්ඛ විපාකං"** කියලා කොටසක් තියෙනවා. "සුදු සහ සුදු විපාක" - බුහ්ම ලෝක වල තියෙන්නේ සුදු සහ සුදු විපාක. ඒක හින්දා හුඟාක් අමාරුයි අර පෙලෙන ගති හොයාගන්න. ඒවා බොහොම සියුම්. මහා දුක් පේන්නේ නෑ! හැබැයි, එතනත් තියෙනවා සියුම් දුකක්. ඒ දුකෙන් ඔය කියන්නා වූ ලක්ෂණ තුන ම තියෙනවා. ඒ මානසිකත්වයට ගියාට පස්සේ, සැනසුම හොයාගෙන - අන්න සියුම් මනසට පේන්න පටන් ගන්නවා

එතන සැනසුමක් නෑ, එතන තියෙන්නෙත් මේ දුක් තුන මයි! මොනවාද? අර පෙලෙන ලක්ෂණය එතනත් තියෙනවා. එතනත් මොහොතක් ගානේ වෙනස් වෙනවා. **බුන්මයාටත් එක විදිහක ඉන්න බෑ නේ! බුන්ම කය කොච්චර සැහැල්ලු වුනත්, බුන්මයාට හෙල්ලෙන්නෙ නැතුව ඉන්න බෑ!** බුන්මයා ඇයි ඉරියවු මාරු කරන්නේ? එක ඉරියවුවක ඉන්න බැරි හින්දා නේ! එයාත් පෙලෙනවා. එක ඉරියවුවක ටිකක් වෙලා ඉන්නකොට, යම් කාලසීමාවක් ඉන්නකොට අන්‍යතාවයට පත් වෙනවා. ඒ කියන්නේ? ඒ ඉරියවුවේ ඉන්න බැරි තත්ත්වයට පෙලෙන්න පටන් ගන්නවා. ඉරියවු වෙනස් කරන්න ඕනේ. වෙනස් කරනකොට, "සංඛාර දුක්ඛය" ගොඩනගන්න ඕනේ. ගොඩනගනගා හදන්නේ මොකද්ද? සුව තැනක්. ඒ ඉරියවුව වෙනස් කරපුහාම, තව ඉරියවුවක් සුවයි. ඒ සුව තැනට මොකද වෙන්නේ? විපරිණාමයට පත් වෙනවා, විනාසය කරා යනවා සුව බව. ඔය කාරණා තුනෙන් ම ඔහුත් ඒ නිසා අන්න ඒ තත්ත්වය මෙනෙහි කරගෙන යනකොට එතන පේන්න පටන් ගන්නවා "**විපරිණාමයේ දුක**" මුල් කරගෙන, ඔය කියන්නා වූ "දුක්ඛ දුක්ඛය" යි "සංඛාර දුක්ඛයයි" දකිනවා. මෙන්න මේ දකිනකොට, "අනත්ථ" කියන්නා වූ තැන "අසාරයි" දකිනවා, කොච්චර හොඳයි - ප්‍රියයි - මනාපයි කියලා ලෝකේ හොඳක්, ප්‍රියක් තියක් තිබුණත්, එකක් වත් පවතින හොඳක් නෑ. එහෙනම් මොකද වෙන්නේ? "**අනිච්චෝ, අද්චෝ, විපරිණාම ධර්මෝ, අසස්සතෝ**" ඔන්න ඔය ආකාරය දකිනවා එතෙතදී. අන්න "අනත්ථ" දැක්කා.

{10:08} **නිවැරදිව දැකලා ඡන්ද රාගය අත්හැරුනා නම් නිවනට පත් වෙනවා :** මොකද්ද? අනිච්චයි, අද්චයි - එහෙනම් පෙලෙනවා, අද්චයි - ඒක තමයි කිවුවේ **පෙලෙන ලක්ෂණය**. දුක්ඛ ලක්ෂණයත් තියෙනවා, ඇතිවෙන, ඇතිවෙන තැන දුකක් හටගත්තහාම ඒක පෙලෙන ලක්ෂණයට එනවා. එතකොට, "**අද්ච**" **ස්වභාවය** - වෙනස්වෙන්නේ, ඒකෙන් ඇති වෙන වෙනස. ඒ වාගෙම **විපරිණාම ධර්මයි**. ඒ හැම ප්‍රිය-මනාප ස්වභාවයක් ම විපරිණාමයට පත් වෙනවා. "**සබ්බේති මේ පියේහි, මනාපේහි, නා නා භාවෝ, විනාභාවෝති පබ්බජිත්තේන අභින්නං පච්චවෙක්කිතබ්බං**" කිවුවේත් ඔන්න ටිකයි. ඔය කියන්නා වූ වෙනස බලන්න කියලා. යම් ප්‍රිය-මනාපයක් ඇත්ද, නා නා භාවයට පත් වෙනවා කියපු මොහොතින් මොහොත ඒක වෙනස් වෙලා යනවා. "**විනාභාවෝති**" - ඒ අවස්ථාව වැනසිලා යනවා. එහෙම වැනසිලා ගියේ, මොනවාත් - හිස් අතින්, ඉතුරු කරලා නැහැ කිසි දෙයක් අර බලාපොරොත්තු වෙච්චි සුවයෙන්. යම් සුවයක් කියලා යම් තැනක බැලුවා නම්, යම් තැනකට පත් වුනා නම්,

කිසිම දෙයකින් ඉතුරු කරන්නේ නැතුව හිස් අතින් ගෙවිලා ගියා මිසක්, වෙන මොනවත් එතන ඉතුරු කරපු හරයක් නෑ! එහෙනම්, ඔතන කොහෙවත් "ආත්මයක්" අහලක වත් තිබුණේ නැහැ. ඔය "**සංඥ මාත්‍රයක්**" ඔතන කිවුවා මිසක්, එතනින් සංඥ මාත්‍රයක් - අල්ලන්න එකක් ඔතන තිබුණේ නෑ! අල්ලන්න කිසිම දෙයක් නැති නිසා ඒක "අනත්ඵ" වුනා. ඔන්න ඕක දැක්කාට පස්සේ කියනවා, "**අනත්ඵ දැක්කා ට පස්සේ අත්හැරීම හැර, නොඇල්ම හැර, මිදීම හැර තවත් ලෝකේ කරන්න දෙයක් නෑ!**" කියලා දැනගත්තා. මොනවාද අත්හැරියේ? යම් **ජන්ද රාගයක් තියෙනවා නම්, ජන්ද රාගය අත්හැරියා.** ජන්ද රාගය අත්හැරිලා ගියා නම්, නොඇලී - මිදී ගියා නම්, තවදුරටත් අල්ලාගන්න එකක් නෑ, අන්න ඒ අත්හැරීමක්, නොඇල්මක්, මිදීමක් ඇත්ද, ඒක තමයි "**සෝපාදිසේස නිවන**" කිවුවේ. **අත්හැරියේ මොනවාද? "ජන්ද රාගය".** ජන්ද රාගය අත්හැරපුහාම, ඇලීමක් නෑ! ඇලීම නැත්නම් ගැටීමක් නෑ! ගැටීම නැත්නම්, ඇලීමයි - ගැටීමයි දෙකත් නෑ - මුලාවත් ඉවරයි! එහෙනම්, සියලුම දුක් කඳේ කෙළවර එතන. මෙන්න මේකට කියනවා "අරිහත්වයට පත් වෙනවා" කියලා.

{11:57} මේ දේශනා ටික හරියට තේරුණා නම් වැඩේ ඉවරයි! : මෙතෙන්ට පත් වුනාට පස්සේ ගෙනාපු එල පරම්පරාව මරණය දක්වා - අවසානය දක්වා විපරිණාමය වෙවී යනවා. විනාසයට පරිණාම වෙන බව දන්නවා, විනාසය අවසානයේදී හේතු පහ නිෂ්පාදනය කරලා නැත්නම්, ඒ අවසානය! එතෙන්ට කියනවා "**ස්කන්ධ පරිනිර්වාණය හෙවත් අනුපාදිසේස නිර්වාණය**". එතනින් එහාට යන්න සත්ත්වයෙක් - පැවැත්මක් නෑ. සත්ත්වයා කිවුව ඔය සංකල්පය ඉවරයි, ඔතනින් ම සසර ගමනේ දුක කෙළවරයි! මෙන්න මේක තමයි සෝවාන් ඵලයට පත් වීම සහ ඉතුරු ටික ප්‍රගුණ කරගෙන ගිහාම අවසානයේදී ඇති වෙන්නා වූ මහා ප්‍රතිඵලය - දුකෙන් නිදහස් වීම. දැන් **ඔය ටික හරියට තේරුම් ගත්තා නම් අනිච්චත් තෝරා ගන්නවා, දුක්බත් තෝරා ගන්නවා, අනත්ඵත් තෝරා ගන්නවා, සක්ඛාය දිට්ඨියත් තෝරා ගන්නවා, විචිකිච්ඡාවත් තෝරා ගන්නවා, සීලබ්බත පරාමාසයත් තෝරා ගන්නවා, ඒ ටිකත් අත්හරින හැටි, එතකොට කාමරාග - ව්‍යාපාද දෙකත් අත්හැරෙන හැටි, රූප රාග - අරූප රාග - මාන - උද්දච්ච - අවිජ්ජා කියන ටිකත් අත්හැරිලා ගිහිල්ලා, සියල්ලෙන් කෙළවර වෙලා, දස සංයෝජනයන් ගෙන් මිදුනහාම, "දස භංගේහි සමන්තාගතෝ අරහාති උච්ඡති තී!"** කියන භංග 10න් හෙවත් ඔය ටිකෙන් සම්පූර්ණ වෙනවා. එහෙනම්, "සම්මා ඥාණ - සම්මා විමුක්ති" ටිකයි, ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයයි, ඔය ටික සම්පූර්ණ වෙනවා. ආර්ය

අෂ්ඨාංගික මාර්ගය සම්පූර්ණ වෙන හැටි විග්‍රහ කරලා තේරුම් ගන්න ඕනේ, "සම්මා දිට්ඨිය පහල වුනා" කියන්නේ ඔන්න ඔය කියන්නා වූ **දුක පිළිබඳ ඥාණය, නැත්නම් මේ ප්‍රියයි - මනාපයි - යහපතයි කියන ඒවා, සැපයි - සැපයි කියන ඒවා මර උගුල්** කියලා දැනගත්තහම, ප්‍රඥාවෙන් නිගමනය කරනවා "ඒවා දුක් ගොඩක්" කියලා.

{13:23} **අසාරත්වය තේරුණා කියන්නේ සෝවාන් වුනා එහෙම නෙමෙයි!** : මෙන්න මේක තෝරා ගත්තාට පස්සේ, දැන් මේ - මේ ටික ඇහුණා නම්, හොඳට වැටහුණා නම්, මෙන්න මේ සවන් දීගෙන හිටියා ට කියනවා "**සෝතාවධානය!**" සෝතාවධානය කියන්නේ කන් දීලා අහගෙන හිටියා හොඳට - සවන් දුන්නා. ඒ හරියට සවන් දුන්නා නම්, ඒ වෙලාවේදී මොකද වෙන්නේ, ඒ වෙලාවේදී මොකද වෙන්නේ - තමන්ට "**සත්පුරුෂ සංසේවනය**" ලැබුණා ධර්ම දේශනාව ඒ හේතුවෙන් ලැබුණා. "**සත්ධර්මශ්‍රවණය**" සෝතාවධානයට යොමු කරගත්තා. දැන් "**යෝනිසෝ මනසිකාරය**" කියන්නේ මොකදද? **ප්‍රඥාවෙන් මෙනෙහි කරනවා.** ප්‍රඥාවෙන් මේ දහම මෙනෙහි කරනකොට තමන්ට ඇත්ත කියලා වැටහුණා නම්, මෙන්න මේකට කියනවා "**සුතමයේ ඥාණං - සුතමයේ පඤ්ඤා**" තව සෝවාන් වුනේ එහෙම නෑ! පොඩ්ඩක් හදිස්සි වෙන්නේ නැතුව බලන්න ඕනේ දැන් සෝවාන් වුනාද කියලා. ප්‍රඥාව බලවත් ව තිබුණා නම් ඔතන එකක් වෙනවා. ඊට පස්සේ මේ මොහොතේ ම තමන්ට විවිධ උදහරණ, උපමා උඩින් මේ ටික වැටහෙන්න පටන් ගන්නවා, හිතන්න පුලුවන් වෙනවා. "මේක ඇත්ත, මෙහෙමත් ඇත්ත, මේ ක්‍රමයටත් ඇත්ත, මේ මේ ආකාරයෙන් මේක ඇත්ත" අන්න වැටහෙනකොට කියනවා "**චිත්තාමය පඤ්ඤා!**" හිතන්න පුළුවන් හැකියාව ලැබුණා දහමට අනුව. මෙන්න මේකට ආවාට පස්සේ, තව එකක් තියෙනවා. "**භාවනාමය පඤ්ඤා**" වැඩෙන්න ඕනේ ඊලඟට. ඔන්න ඔතෙන්ට එනකොට කම්ම-එල අදහන, "**කම්මස්සගත සම්මා දිට්ඨිය**" මුලට පටන් ගත්තා. නැත්නම් මේ බණ අහන්න ඉඳගන්නේත් නෑ! සසර ගමනක් ගැන, පිං-පවු ගැන, ඒ වාගෙම දුකක් ගැන වැටහීමක් නොතිබුණා නම්, ඒවාගෙන් මිඳෙන්න ඕනෑ කමක් නොතිබුණා නම්, අද මේ බණ අහන්න ඉන්නේ නෑ. එහෙනම්, "**කම්මස්සගත සම්මා දිට්ඨිය**" තිබ්විට නිසා තමයි බණ අහන්න හිටියේ. ඒ ඉන්නකොට මොකද වෙන්නේ? ඔය බණ අහන වෙලාවට, පංච නීවරණ ම නෑ - හරියට බණ ඇහුවා නම්! පංච නීවරණ සංසිඳුනා ම ඔහුට කියනවා "**සමථයට පත් වෙනවා**" - **මිකට කියනවා "ධ්‍යාන සම්මා දිට්ඨි"** - කම්මස්සගත සම්මා දිට්ඨිය ලඟට ධ්‍යාන සම්මා දිට්ඨිය ආවා. මෙන්න මේකට ඇවිදිලිලා බණ අහගත්තාට පස්සේ මොකද

වෙන්නේ? අන්න දැන් කම්මස්සගත සම්මා දිට්ඨි, ධ්‍යාන සම්මා දිට්ඨි ඇවිල්ලා බණ ඇහුවාට පස්සේ අන්න පහල වුනා පළමුවෙන්ම, **"සුතමයේ ඥාණං"** මොකක් ගැන ද ? මේ දුකයි කියලා, මේ දුක්බ සමුදයයි කියලා, මේ දුක්බ නිරෝධයයි කියලා, මේ දුක්බ නිරෝධයට හේතු වෙන මාර්ගයයි කියලා ඥාණය පහල කරගන්නවා. අන්න ඒ ඥාණය පහල කරගත්තාට පස්සේ කියනවා - **සුතමයේ ඥාණං - "ඥාණ සම්මා දිට්ඨිය!"** මෙන්න මෙතෙන්නට ආවට පස්සේ, **"මාර්ග සම්මා දිට්ඨිය"** පහල වෙන්නේ ඊලඟටයි. **"සෝවාන් මාර්ග අනුගාමිකයා"** වෙන්නේ ඔන්න ඔය ඊලඟටයි. දැන් මෙතකත් මොකද්ද වුනේ? **"කළ්‍යාණ පාතග්ජනයා!"** - ඔතන තවම කළ්‍යාණ පාතග්ජන. දැන් සෝවාන් මාර්ග අනුගාමිකයා වෙන්න මාර්ගය වැඩෙන්න පටන් ගන්න ඕනේ. මොකද්ද මාර්ගය? **ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය** වැඩෙන්න පටන් ගන්න ඕනේ!

{16:02} **සෝතාපන්න මාර්ග අනුගාමිකයා වෙන්නත් සිවු අරිසස් දැකිය යුතුයි!** : දැන් ඕක වචන වලින් දැනගත්තාට හරියන්නේ නෑ, හද අභ්‍යන්තරයට ම නැඟෙන්න ඕනේ අදහස! මේ - මේ වචන අටේ අදහසින් තමන්ට වැටහුණාද කියලා බලාගන්න ඕනේ. අන්න ඒ අදහස වැඩෙන්න ඕනේ. **"ආසේවිත - භාවිත - බහුලිකාත"** - ඇසුරු කරන්න, භාවිත කරන්න, බොහෝ කොට ඇසුරු කරන්න! එතකොට වැඩෙනවා. එතකොට තමයි මේ මාර්ග අනුගාමිකත්වය වැඩෙන්නේ. එහෙනම්, සම්මා දිට්ඨිය කියලා අපි ඔය ටික කිවුවහාම දැක්කා එක දෙයක්, මොකද්ද දැක්කේ? යම් කිසි ප්‍රඥාවට ගෝචර වෙලා දැනෙන්න පටන් ගත්තා **"අනේ මේ ලෝකය කියලා යම්තාක් තියෙනවා නම්, ඔය ලෝකේ මොකද්ද තියෙන හරය? අල්ලා ගන්න වටිනා දේ මොකද්ද?"** මෙන්න මේ අදහස කවද හරි ඔය බණ අහනකොට ආවා නම්, හරි වැදගත් තැනකට ආවා. **"මේ ලෝකේ වටිනවා යි කියලා මට මොනවා අල්ලා ගන්නද? හරයක් නැති ලෝකෙක මොනවා ද වටින්නේ? මුලා කරන ඒවා මිසක්, වෙන මොනවාද තියෙන්නේ?"** මෙන්න මේ අදහස ආවා නම් ඔය දහම තුළින්, එයාට "දුක පිළිබඳ ඥාණයක්" පහල වුනා. "දුකට හේතු වන්නා වූ මේ තෘෂ්ණාව කියන එක මර උගුලක්!" කියලා දකින ඥාණය පහල වුනා. "ඒ මර උගුලෙන් මිදුනොත් මේ සියළු දුකෙන් මිදෙනවා නේද!" කියලා ඥාණයක් පහල වුනා. "ඒකට මාර්ගය මොකද්ද? මේක යලි-යලි සිහි කරලා ඉවරවෙලා, මේ මර උගුලේ ආදීනව බලන්න ඕනේ, වෙන්වීමේ ආනිසංස බලන්න ඕනේ!" කියලා වැටහීමක් ආවා, මෙන්න මේ ටික එතකොට කියනවා **"දුක්බේ ඥාණං, දුක්බ සමුදයේ ඥාණං, දුක්බ නිරෝධේ ඥාණං, දුක්බ නිරෝධ ගාමිණී පටිපද්‍ය ඥාණං - අයං වුච්චති**

හික්කවේ සම්මා දිට්ඨී!" මෙන්න පළවෙනි පූර්ව භාග නුවණින් පළවෙනි මාර්ගාංගය ආවා - සම්මා දිට්ඨිය. **මෙන්න මෙතෙක් ආපුහාම ඔක්කෝම හරි!** හරි කියන්නේ - මාර්ගාංගය වැටහෙනවා, පටන් ගන්නවා වැටහෙන්න. සෝවාන් මාර්ග අනුගාමිකත්වය පටන් ගන්නවා.

{17:50} **සම්මා දිට්ඨියෙන් ඉදිරියට යන්නේ කොහොමද?** : කොහොමද පටන් ගන්නේ? "අනේ, මේ අසාර ලෝකයක් තුළ මොනවාද මේ ගන්න - අල්ලා ගන්න තියෙන්නේ? වෙර කරන්න, අනුන්ට හිංගි - හිංසා කරන්න, එතකොට මේ කාම වස්තු කියලා මේවා බදුගෙන - අල්ලාගෙන ඉන්න, මොනවාද මේකේ වටින්නේ? මට නම් වැඩක් නෑ!" ඔන්න ඔහොම අදහසක් ආවා ද කියලා බලන්න ඕනේ. ඔහොම අදහසක් ආවා නම්, කියනවා "අව්‍යාපාද සංකල්පණා, අවිහිංසා සංකල්පණා, නෙක්ඛම්ම සංකල්පණා" - **"අව්‍යාපාද සංකප්පෝ, අවිහිංසා සංකප්පෝ, නෙක්ඛම්ම සංකප්පෝ - අයං චූච්චති සම්මා සංකප්පෝ!"** ඔන්න ඕක ආවා නම්, දෙවෙනි මාර්ග භංගය තමන්ට ලැබිලා තියෙනවා. වැටහිලා තියෙනවා, **තව වැඩුවේ නෑ, වැටහුණා!** එහෙනම්, ඊලඟට මොකද කරන්නේ? "ඉතින් මෙහෙම මේ අසාර ලෝකයක් තුළ මොනවා ලබා ගන්න මේ බොරුවෙන් අනුන් රවට්ටන්නද? කේලාම් කියලා අනුන් බිඳවන්නේ මොනවා කරගන්නද? මොන වැදගත් දෙයක් සඳහා ද? එරූෂ වචනයකින් අනුන්ට බැන වදින්නේ, සැඩ-එරූෂ වෙන්ම මොනවා රැකගන්නද - මොනවා කරන්නද? ඒක මහා මුලා වැඩක් නේ! වැඩක් නැති හිස් දේවල් නේ, ඕවා! මේ පුලාප දෙඩව-දෙඩවා, කයිවාරු ගහහා, වැඩක් නැති ඒවා කිය-කියා, කොලොප්පම් කර-කරා, විහිළු කර-කර ඉන්නේ මොනවා කරන්නද? මොනවාද එහෙම ආස්වාද විඳ-විඳ ඉන්න තියෙන්නේ මේ හිස් ලෝකෙක, නිකන් අසාර ලෝකෙක!" ඔය අදහසක් ආවා නම් එහෙම කෙනෙකුට, පහල වුනා නම්, ඕකට කියනවා **"මුසා වාද වේරමණී, පිසුනා වාවා වේරමණී, එරූෂා වාවා වේරමණී, සම්පපුලාපා වේරමණී - අයං චූච්චති හික්කවේ සම්මා වාවා!"** ඔන්න තුන් වෙනි මාර්ග භංගයක් තමන්ට ලැබිලා තියෙනවා කියලා දැනගන්න ඕනේ. පද කිවුවාට හරියන්නේ නෑ. එතකොට තේරෙනවා, "මෙබඳු අසාර ලෝකෙක, වටිනාකමක් දෙන්න බැරි ලෝකෙක, මොනවා ලබා ගන්න ප්‍රාණාඝාත කරන්නද? මොනවා ලබාගන්න හොරකම් කරන්නේ, මොකටද? මේ කාම මිත්‍යා, බොරු, සුදු, දුරාවාර වල ආස්වාද හොයාගෙන යන්නේ මොන තරම් මුලාවක් ද? හරයක් නැති ඒවා නේ!" ඔහොමත් අදහසක් ආවා නම්, ඕකට කියනවා **"පානාතිපාතා වේරමණී, අදින්නාදනා වේරමණී, කාමේසු මිච්ඡාවාරා වේරමණී - අයං**

වුවිච්චි හික්කවේ සම්මා කම්මන්තෝ!" මෙන්න සම්මා කම්මන්තය, "විරති වෛතසික" කියන්නේ ඕවාට!

{27:20} **සම්මා ආජීවයේ ඉඳලා ඉතිරි හංග ටික වැඩෙන හැටිත් බලමු :** කැමැත්තෙන් වෙන් වුනා ඉස්සෙල්ලාම, කැමැත්ත නැතුව ගියා. දැන් මොකද කරන්නේ? දැන් හිත තුළ අව්‍යාපාද, අවිහිංසා, නෙක්බම්ම නම් මානසිකත්වය එහෙම නම්, වචන තුළ බොරු නැත්නම්, කේලාම් - ඵරුෂ - පුලාප නැත්නම්, ක්‍රියාව තුළ ප්‍රාණාසාත, අදත්තාදන, කාම හිංසා, සත්ත්ව හිංසා, ප්‍රාණ ඝාත, අදත්තාදන, කාම මිත්‍යාවාර අදහස්, සුරා-සුදු, දුරාවාර, ඒවාත් නැත්නම්, **හිතෙන් - කයෙන් - වචනයෙන් සුවරිත වූ ඔහුට, ඔහුගේ ආජීවය අපිරිසිදු වෙන්නේ කොහොමද?** ඔහුගේ ආජීවය ඉතාම පිරිසිදු වෙනවා. ඔහු **මොකටද ජීවත් වෙන්නේ? දැකපු ඇත්ත පූර්ණය කරගන්න බලාපොරොත්තුව - පරම අධිෂ්ඨානය. එහෙනම්, ඔහුගේ ආජීවය සම්පූර්ණයෙන් ම "සම්මා අජීවයක්."** මෙන්න මේකට කියනවා, සම්මා දිට්ඨි, සම්මා සංකප්ප, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආජීව කියන මාර්ග හංග පහක් හටගත්තා. එක හිතක ඕක හටගත්තා නම්, ඕක වට කරලා තියෙනවා මොකද්ද? "සම්මා වායාම." මොකද්ද මේ? දැන් ඔය ටික දැක්ක කෙනාට නිකන් ඉන්න බෑ! එයාට අවශ්‍යය වෙන්නේ **"අප්‍රමාද ව මේ සත්‍යාවබෝධ කරගෙන, මේ දුකෙන් මිදෙන්න ඕනේ, කෙළෙස් දුරු කරගන්න ඕනේ, මේ අදහස අප්‍රමාදව කරන්න ඕනේ"** කියන උත්සාහය, **වීර්යය එතකොට, ඕකට කියනවා "සම්මා වායාම."** ඒ සඳහා මොකද කරන්නේ? යන-එන, කරන-කියන හැම මොහොතක් පාසා ම අනිච්ච - දුක්ඛ - අනත්ථ - අසුඛ වශයෙන් මෙනෙහි කරනවා මිසක්, නිච්ච - සුභ - අත්ථ - සුඛ කියන එක මෙනෙහි කරන්නේ නෑ, නිච්ච - සුඛ - අත්ථ - සුඛ වශයෙන් මෙනෙහි කරන්නේ නෑ. එතකොට අනුපස්සනා වෙනවා. කය පිළිබඳව, වේදනා පිළිබඳව, හිත පිළිබඳව, ධර්ම පිළිබඳව ඔය ආකාරයෙන් මෙනෙහි කරන්න පටන් ගත්තහම කියනවා, **"කායානුපස්සනා, වේදනානුපස්සනා, චිත්තානුපස්සනා, ධම්මානුපස්සනා"** මෙන්න මේ සඳහා **යම්කිසි උත්සාහයක් ගත්තාද, වීර්යයක් ගත්තාද, ඔහුට ඕනේ වෙනවා යම්කිසි අකුසලයකින් කෙළෙසීමක් සිද්ධ වුනා නම්, ඒ අකුසලය දුරු කරගන්න. මතු අකුසල් සිද්ධ නොවන්න වගබලාගන්න. යම් කුසලයක් වැඩුනේ නැද්ද, ඒක වඩාගන්න. වැඩුණු කුසලය තව තවත් දියුණු කරගන්න. මේ සඳහා යම්කිසි කැමැත්තක්, උත්සාහයක් ව්‍යායාමයක් ඇත්ද, මේකට කියනවා "සම්මා වායාම."** ඉතින්, ඔය ටික ලැබ්ලා තියෙනවා නම්, සම්මා වායාම කියන මාර්ගාංගයන් ඔය

කියන්නා වූ කාරණා පහ වට කරගෙන තියෙනවා. නැත්නම්, සම්මා දිවියි - සම්මා සංකප්ප - සම්මා වාචා - සම්මා කම්මන්ත - සම්මා ආජීව කියන මාර්ගාංග පහ වට කරලා ඔය කියන සම්මා වායාමයන් තියෙනවා. ඒ වාගේම සතියෙන් යුක්ත වෙලා, **සිහි-නුවණ තියෙනවා, සතර සතිපට්ඨානයෙන් යුක්ත වෙනකොට "සම්මා සතියන්" ඔය එක්ක වැඩෙනවා.** එහෙනම්, ඔය ටික වැඩෙනකොට ලෝකයේ අර තිබිවිච කැළඹීම් ගතිය ඔක්කෝම නැති වෙන්න පටන් ගන්නවා, ඡන්ද රාගය දුරු වෙනකොට, යම්කිසි ඇලීමක් තිබුණා නම් ඒක දුරු වෙනවා. ඇලීම ඇසුරු කරගෙන, ගැටීම පහල වුනේ ඒකෙන්. එහෙනම්, ඇලීම දුරු වෙනකොට ගැටීමත් දුරු වුනහම කියනවා **"අහිජ්ජා - දේමනස්ස" දෙක ක්‍රමක්‍රමයෙන් අඩු වෙලා යනවා.** මෙන්න මේක සිහි කරන්න - සිහි කරන්න සිද්ධ වෙන්නේ මොකද්ද? ඔය ඇලෙන - ගැටෙන තත්ත්වය බලා ඉන්ද්‍රදේදී අඩු වෙවී යන එක. මෙන්න මේ අඩු වෙලා යනකොට දැනගන්න පුළුවන් **"මට මාර්ග අංග දකිනවා, ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය තුළ මාර්ගය වැඩිලා මට සමාධිය ලැබෙනවා"** කියලා තමන්ට ම තේරෙනවා. ඒ හිත කම්පා නෑ! අකම්ප්‍ය සමාධිය තමන්ට ම දැනෙන්න පටන් ගන්නවා, **"ඉස්සර වාගෙ මගෙ මනස දැන් මේ දහම තුළ ඉන්නකොට ඇලෙන්නෙන් නෑ, ගැටෙන්නෙන් නෑ, කම්පා නෑ නේ, ක්‍රමක්‍රමයෙන් අඩු වෙවී යනවා නේ, සමාධිය වැඩෙනවා නේ!"** අන්න ඒකට කියනවා **"සම්මා සමාධි!"**

{22:57} : **ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයෙන් මග එල වලට පත් වෙන්නේ කොහොමද ? :** ඔන්න ඔය මාර්ග අංග අට ඔහොම පූර්ණය වීගෙන යනකොට කියනවා **"මාර්ග සම්මා දිවියි"** පහල වුනා! දැන් ඔන්න ඔක පූර්ණය වෙවිච වෙලාවක - එන්න එන්න මෝරලා - මෝරලා හොඳට වැඩිවිච වෙලාවක, ඔය **බණ අහන වෙලාවක,** අර කියන්නා වූ හේතු ලැබෙනවා. **සත්පුරුෂ සංසේවනය, සත්ධර්මශ්‍රවණය** ලැබිවිච වෙලාවක, මහා වේගවත්ව ශක්තිය නැගිලා, අසාර ලෝකයේ බලා ඉන්ද්‍රදේදී නිකන් හුළං බැස්ස එක වාගේ එකක් වෙනවා. අත්හැරිලා යනවා - අල්ලන් හිටපු මහා ගොඩාක් අත්හැරිලා ගිහිල්ලා නිදහස් වෙනවා මනස. ඒ නිදහස් වීමට කියනවා **"එල සම්මා දිවියි"** ලැබුණා, **සෝවාන් වුනා!** අන්න එදට තමන්ට තේරෙනවා **"මගේ මනස පුදුම සැහැල්ලුවකට පත් වුනා ලෝකේ අත්හැරලා. අල්ලා ගන්න වටිනා දෙයක් නෑ කියලා නිදහස් වෙලා ගියා. ආයි නම් කවදවත් මේ ලෝකේ අල්ලා ගන්න වටිනා දෙයක් නෑ!"** කියන අදහස ආවහාම, පලවෙනි අවස්ථාවට කියනවා, **සෝතාපන්න එලය.** කාම රාගත් අත් හැරිලා ගියා නම් ඔය එක්කලා, **සකාදගාමී එලයත්** ලැබිලා - අඩු වෙලා ගියා නම්.

ඉවරෙටම නැති වෙලා ගියා නම්, **අනාගාමී ඵලය**ත් ලැබිලා. සියළුම ලෝකේ තියෙන බලාපොරොත්තු කෙළවර වෙලා ගියා නම් **අරිහත්වයන්** පහල වෙනවා. ඔන්න ඕක තමයි ක්‍රමය!

{24:01} : ඒ නිසා සෝවාන් - ඔය ටික දැනගත්ත ගමන් සෝවාන් කියලා හිතන්නේ නැතුව, උත්සාහයෙන් - විරියයෙන් යළි - යළි සිහි කරලා බලන්න පුරුදු වෙන්න ඕනේ. අන්න, වඩාගෙන යනකොට අනිච්චානුපස්සනා, දුක්බානුපස්සනා, අනත්ථානුපස්සනා පටන් ගත්තහම, අනිත් ටික ඔක්කෝම වැඩිලා එනවා ඔය විදිහට. මාර්ගය වැඩෙන්නේ ඔය දහම් සිහි කරනකොට, ඔය විදිහටයි. ඉතින්, ඔය ටික තෝරාගන්න. තෝරාගත්තහම දැන් සෝවාන් වෙන්නේ කොහොමද - දැන් ආයින් නම් කාගෙන් වත් අහන්න දෙයක් ඉතුරු වෙලා නැතුව ඇති! මාර්ගය මොකදද, යන්නේ කොහොමද කියලාත් අමුතුවෙන් ඉතුරු වෙන්න දෙයක් නෑ! අනිත්‍යයි - දුක්බයි - අනාත්මයි කියලා සංස්කෘත කතා කර කර ඉන්නේ නැතුව, අනිච්ච - දුක්බ - අනත්ථ හරියට තේරුම් අරං මාර්ගය වඩාගන්න, යළි - යළි සිහි කරන්න, යළි - යළි ඔය බණ අහන්න, අහලා අවබෝධය පූර්ණ කරගන්න, ඒකාන්තයෙන් මාර්ග - ඵල අවබෝධ කරගෙන සසර දුක් කෙළවර කරගන්න අද-අදම හේතු වාසනා ලැබේවා! කියලා අධිෂ්ඨාන කරනවා. සෑම සියළු දෙනාටම යහපතක් වේවා! උතුම් නිවන් සාක්ෂාත් වෙන්නම හේතු වාසනා වේවා!

{24:52} : දැන් අද මේ ධර්ම දේශනා කළා වූ අප්‍රමාණ සෙන - ශාන්තිය අනන්ත යහපත උද කරදෙනවා. ඒ නිසා මේ කරගත්තා වූ අප්‍රමාණ පුන්‍ය - කුසල ආශීර්වාදය නිසා තම තමන්ට මෙන් ම, තමන් ධර්මශ්‍රවණය කිරීමේ අනන්ත ආශීර්වාදයෙන් තම තමන්ට මෙන්ම තම තමන්ට උදවු උපකාර කළා වූ දෙමාපිය - ගුරුවර ආදීන් ඇත්ද, ඒ වාගේම තැන් පටන් ගෙන අනන්ත සංසාරයේ පටන් යහපත - ශාන්තිය උද කරදන්නා වූ සියල්ලෝ සිහි කරලා, කෘතෝපකාර සලකන ගුණයෙන් ඒ සියළු දෙනාට මේ පුන්‍ය වාසනා - කුසල වාසනා විහිදී - පැතිරී - පිහිටා සුඛිත මුදිත වෙත්වා! ඒ වාගේම තම තමන්ගෙන් අප්‍රමාණ සංසාරයේ පටන් මේ දක්වා අංශු මාත්‍රයකින් හෝ අවැඩක් - අසාධාරණයක් - වරදක් - ප්‍රමාද ද්වේෂයක් යමෙකුට සිද්ධ වී නම්, ඒවාට ගෝචර වූ ලෝක සත්ත්වයෝ කෙබඳු උපතක, කෙබඳු භවයක, කෙබඳු තැනක හිටියත්, සියල්ලන්ට මේ පුන්‍ය - කුසල ආශීර්වාදය විහිදී - පැතිරී - පිහිටා සුඛිත - මුදිත වෙත්වා! ඒවාගේම

අනන්ත සංසාරයේ පටන්ගෙන ආවා වූ ඒ සසර ගමනේ දී තමන්ගෙන් වූන අවැඩට - අසාධාරණයට මේ පුන්‍ය - කුසල ආශීර්වාදය විහිදුවා, පතුරවා පිහිටවීම නිසා, අනන්ත වන්නා වූ යහපත උද කරදීම නිසා, ඒ සියළු පාපයන්ට වන්දි ගෙවී නිදහස් වීම නිසා, එතෙක් - මෙතෙක් තිබුණා වූ සියළු අපල-උපදා - දේශාන්ධකාර වශයෙන් ආව ඒ පාප දේශාන්ධකාර මෙයින් කෙළවර වේවා! ඒ නිසා මෙතැන් පටන් සසර කළ පුන්‍ය කුසලාශීර්වාද ඇදී ඇවිත්, මේ පුන්‍ය කුසලාශීර්වාද ක්‍රියාත්මක වෙලා, ශාසන මාර්ගය පූර්ණය කරගන්න උපනිශ්‍රය ලැබේවා! සෑම දෙනාටම යහපතක් උද වෙලා, නිවන් සාක්ෂාත් කරගන්න හේතු - වාසනා වේවා! දිව්‍ය - බ්‍රහ්ම - මනුස්ස - අමනුස්ස සතර වර්ගයක ඥාති මිත්‍රාදී කොට්ඨාශ ඇතුළු අනන්ත ලෝක වාසී සියළු සත්ත්වයෝ ද, මේ පුන්‍ය - කුසලාශීර්වාද අනුමෝදන් වී සුඛිත - මුදිත වෙත්වා! යහපත උද කරගනිත්වා! සියළු දෙනාට නිවන් සාක්ෂාත් වන්න හේතු වාසනා ලැබෙත්වා කියලා සාදුකාර දීලා අනුමෝදම් වෙන්න සෑම දෙනාම!

එත්තාවතාව අම්පේහි - සම්පතං පුන්‍ය සම්පදං

සබ්බේ දේවා අනුමෝදන්තු - සබ්බ සම්පත්ති සිද්ධියා

එත්තාවතාව අම්පේහි - සම්පතං පුන්‍ය සම්පදං

සබ්බේ භූතා අනුමෝදන්තු - සබ්බ සම්පත්ති සිද්ධියා

එත්තාවතාව අම්පේහි - සම්පතං පුන්‍ය සම්පදං

සබ්බේ සත්තා අනුමෝදන්තු - සබ්බ සම්පත්ති සිද්ධියා

එත්තාවතාව අම්පේහි - සම්පතං පුන්‍ය සම්පදං

සබ්බේ ඥාති ජේතා අනුමෝදන්තු, සබ්බේ ඥාති මිත්තා අනුමෝදන්තු - සබ්බ සම්පත්ති සිද්ධියා

ඉධං මේ ඥාති නංහෝතු - සුඛිතා හොන්තු ඥාතයෝ

ඉධං වෝ ඥාති නංහෝතු - සුඛිතා හොන්තු ඥාතයෝ

ඉධං වෝ ඥාති නංහෝතු - සුඛිතා හොන්තු ඥාතයෝ

ඉමිනා පුන්‍ය කම්මේන - මා මේ බාල සමාගමෝ

සතං සමාගමෝ හෝතු - යාව නිබ්බාන පත්තියා

ඉධංමේ පුඤ්ඤං ආසවක්ඛයා වහං හෝතු - සබ්බ දුක්ඛා පමුචතු!

සාදු! සාදු! සාදු!!!

යං කිංචි රතනං ලෝකේ - විජ්ජති විවිදුජුතු

රතනං බුද්ධ සමං නත්ථී - තස්මා සොත්ථී භවංතු තේ

යං කිංචි රතනං ලෝකේ - විජ්ජති විවිදුජුතු

රතනං ධම්ම සමං නත්ථී - තස්මා සොත්ථී භවංතු තේ

යං කිංචි රතනං ලෝකේ - විජ්ජති විවිදුජුතු

රතනං සංඝ සමං නත්ථී - තස්මා සොත්ථී භවංතු තේ

අභිවාදන සීලිස්ස - නිව්චං වුද්ධාපවාසිනෝ

චත්තාරෝ ධම්මා වඩ්ඩංති - ආයු චන්තෝ සුඛං බලං ති!!!

සුවපත් වේවා! නිරෝගී වේවා! යහපතක් වේවා! හැම දෙනාට නිවන් සාක්ෂාත් වෙන්න
හේතු වාසනා පහල වේවා! යහපතක් ම වේවා!!!

~ අතිපුජ්‍ය වහරක අභයරතනාලංකාර හිමිපාණන් වහන්සේ ~

දේශනාව ශ්‍රවණය කිරීම සඳහා :

#ටැග් : මම-මගේ දූෂ්ඨිය, අනත්ථානුපස්සනාව, චතුරාර්යය සත්‍යය, සක්ඛාය දිට්ඨිය,

** ත්‍රිපිටක ලින්ක් :